

Tolle Lege

Farnost sv. Tomáše. Praha 1

Listopad 2010, r. XIV. č. 155

Listopad je tradičně měsíc, ve kterém myslíme na lidi, kteří byli s námi, ale už nejsou, protože skončili svou životní pouť. Modlitba za zemřelé nás přibližuje ke smyslu vyznání toho, co říkáme, když se modlíme „Věřím v Boha“ a říkáme, že „věříme ve společenství svatých“. Tento výraz označuje společenství těch, kteří jsou skrze milost spojeni s Kristem. Někteří putují po této zemi; jiní již zemřeli a očisťují se, a to i přispěním našich modliteb; a další už se těší z Boží slávy a přimlouvají se za nás. Ti všichni společně tvoří v Kristu jedinou rodinu, církev, k chvále a slávě Nejsvětější Trojice.

Jinak ve farnosti pokračuje naše společná „příprava“ na křest, tím, že si připomínáme události, symboly a význam našeho křtu. Na konci tohoto měsíce, a během každé neděle v adventu, konáme „skrutinia“, modlitby, které prosí o uzdravení a přípravu, abychom mohli žít s větší horlivostí svůj křesťanský život.

Během tohoto měsíce nás také navštíví náš pastýř, pan arcibiskup Dominik, který na svátek Krista Krále udělí svátost biřmování 11 mladým lidem v naší farnosti. Bude to pro nás příležitost setkat se s ním a sdílet s ním něco ze života našeho farního společenství. Jsme všichni pozváni.

Mám také na srdci další záležitost, kterou bych chtěl také s vámi sdílet. Ve farnosti se snažíme organizovat různé akce (výlety, besedy, ...) a vidíme, že často o to není moc velký zájem, podle toho, kolik lidí se zúčastní. Chci se nad tím spolu s pastorační radou zamyslet a zjistit, proč se to tak děje. Možná organizujeme akce, o které nemáte zájem, a neorganizujeme jiné, které byste chtěli. Možná je pro vás dostatečné nedělní setkání při mši sv., anebo nic nepotřebujete. V každém

případě ať se každý z nás nad tím zamyslí a udělá si svůj závěr. Budu rád, budete-li tyto závěry sdílet i s námi, abychom se posunuli v našem životě kupředu. Jde jen o nás!

Jinak chceme během tohoto měsíce aktualizovat náš farní adresář, a proto budete každou neděli zváni, abyste vyplnili formulář, který by měl přispět ke zlepšení komunikace ve farnosti a k vzájemné pomoci. Děkujeme za pomoc s touto snahou.

S nadějí a radostí dál!

P. Juan

„A najednou vidím, že už dávno jsi u mne – a já, který sám sebe neznám, jsem Tě hledal jinde“
(Sv. Augustin)

Znovu připomínáme!!!

PUTOVÁNÍ JEZULÁTKA PO RODINÁCH

zahájení 1.neděle adventní

Letos již potřetí bychom rádi v době adventní opět navázali na tradici 15. a počátku 16. století, kdy si lidé předávali sošku Jezulátka jako symbol obdarování. Tato milá tradice předávání si sošky po rodinách nám může pomoci ještě intenzivněji prožít tuto dobu očekávání Božího narození a my se můžeme tímto symbolem připojit k těm, kteří se radují z příchodu Dítěte, které přichází z nebe a nabízí svou lásku a přátelství.

Začínáme tedy na 1. neděli adventní 28. listopadu, kdy si první rodina zapůjčí sošku domů, v průběhu celého adventu bude následovat vzájemné předávání mezi rodinami a na Štědrý den při mši svaté v 16 hodin bude soška opět předána zpět a posléze vrácena karmelitánům. Díky jejich laskavosti a ochotě máme každý rok sošku Jezulátka (samozřejmě kopii originálu) zapůjčenu.

Budeme se snažit harmonogram přizpůsobit Vaším požadavkům!

Prosíme jednotlivé zájemce, aby kontaktovali Marii Šarovou (SarovaMarie@seznam.cz) nebo Mahulenu Křenkovou (info@aulos.cz) nejpozději do 21. listopadu a sdělili jim termín, který by byl pro jednotlivé rodiny vyhovující, a také kontakt pro vzájemnou domluvu. Podle počtu zájemců by se určila délka zapůjčení sošky.

Zapojte se do této tradice, je to opravdu krásný symbol vzájemného obdarování.

Potkala jsem...

Před lety jsem znala rodinu, kde několikrát týdně u převazování proleženin u dědečka asistovala doma pravnoučata. Bylo jim tři a pět roků a děti říkaly, že „dělají pana doktora“. Zvláště se jim líbilo, že děda chtěl stříhání nehtů jenom od nich.

Jejich vrstevníci si hráli na doktory s kufříkem DOKTOR, koupěným v hračkářství a dávali injekce plyšovým medvědům, poslouchali tep panenek a omývali jim umělohmotová čelička. Jejich rodiče měli zato, že je velmi škodlivé vystavovat děti pohledům na chátrající starce a stařeny. Chystání pravých obvazů, tíšeni dědečka: „Neboj se, nebude to bolet, jsem u tebe“ a převlékání postele, jim připadalo nevhodné a také nehygienické.

Pointa je pro druhé rodiče skličující. Jsou nyní odkázáni na službu v domově důchodců. „Nerozumní“ rodiče dožívají v přívětivém, i když prostorově miniaturním prostředí domovů svých dětí a vnuků. A jejich pravnucci ošetřují babiččiny nehty a nechodícího dědu vozí do parku.

E. B.

„A najednou vidím, že už dávno jsi u mne – a já, který sám sebe neznám, jsem Tě hledal jinde“
(Sv. Augustin)

Nejstarší farnice, ale s mladým srdcem

Marie Kalusová (1914)

„Je lepší houska za korunu, protože chuť zůstává“

Slavila před pár týdnů 96 let života. „Ještě mám doma květiny, které jsem dostala od farníka“, řekla, když jsme na to vzpomínali. Je nejstarší ze všech lidí, kteří chodí do našeho kostela sv. Tomáše. Setkali jsme se v refektáři v neděli po mši sv. Paní Marie je žena plná energie a radosti. Měla pro mě připravené bonbonky, protože si všimla, že jsem měl nějaký problém s hrdlem, „vím, že to pomáhá“. Má vždy na rtech krásný úsměv a občas během rozhovoru dokáže i trochu žertovat; ale znovu s úsměvem mě upozorňuje, že o tom bych raději neměl psát. Je to dar, mít ji ve farnosti. Modlí se za nás a je příkladem pro mladé i ne tak mladé. Spolu jsme si dlouze popovídali o ní, o farnosti i o budoucnosti. *Díky, paní Marie, máme Vás rádi!*

Odkud pocházíte, co nám o sobě řeknete ?

Pocházím ze Slezska. Narodila jsem se v Opavě a do Prahy jsem šla za dcerou. Byla jsem vdaná skoro 47 let. Mám teď vnoučka a pravnoučka, se kterými se ráda setkávám. Bydlím teď sama, všechno si dělám sama.

Pracovala jsem jako zdravotní sestra do svých 79 let. Sloužila jsem u Dánského červeného kříže. Mám mnoho diplomů a svou práci zdravotnice jsem dělala ráda. Pomohla mnoha lidem, i vězňům, kteří vždy dostali ode mě i něco k jídlu (většinou z mé svačiny).

Jak vypadá Váš normální den?

Vstanu, jak to jde, ale normálně okolo 8 hodin. Než si sednu ke snídani, uklidím, vyvětrám, umyji se a pak se podívám na květiny. První se starám o různé jiné věci a já jsem poslední (*usmívá se*). Ráda pije kávu.

Po snídani odpočívám a pak začínám vařit (ráda mám ale kolikrát i suchý chleba, anebo se šunkou, to mi stačí). Mám svého pekaře, řezníka a zelináře, kteří mi vždy přichystají věci podle toho, jak vědí, že to mám ráda. Vždycky u nich nakoupím a pak si připravím to, na co mám chuť. Pro mě, například, je lepší i houska za korunu, než jiné typy chleba, protože u housky chuť vždycky zůstává.

Po obědě odpočívám. Poslouchám rádio. Televizi nemám, darovala jsem ji, protože jsem se na ni nedívala. Ráda také čtu noviny a luštím křížovky. Všechno si dělám sama, ani k doktorovi nechodím. Úklid domu zvládnou sama. Mám docela čisto, jen mi občas někdo přijde pomoci s úklidem lustrů a záclon.

Jak dlouho do našeho kostela chodíte?

Bydlím na Smíchově. Každou neděli, když jedu tramvají kolem kostela sv. Václava, prosím ho o odpuštění, že jedu jinam - do kostela sv. Tomáše, kde se cítím velmi spokojená a líbí se mi tady.

Co se Vám nejvíce líbí tady u nás u sv. Tomáše?

Cítím se tady spokojená. V kostele mohu prosit o odpuštění za všechno špatné, co jsem udělala. Cítím pak úlevu a jedu spokojená domů a děkuji za to, že jsem ještě další den vše zvládla. Lidé se chovají ke mně hezky (*pánové lépe než ženy*)

Jak vidíte Vy, naše nejstarší farnice, mladé lidi farností?

Máte tady hodně farníků. Mladí jsou mladí a moc s nimi nejsem ve styku, a proto nemohu zhodnotit. Když se dívám na ně, vidím i sama sebe, když jsem prožívala své mládí. Mládeži bych

„A najednou vidím, že už dávno jsi u mne – a já, který sám sebe neznám, jsem Tě hledal jinde“
(Sv. Augustin)

vzkázala, aby nežili tak rychle, aby vychutnali všechno, co mají v životě, aby opravdu ocenili všechno, co dostali v životě. Je to to, co jsem se i já snažila dělat během svého života. Je dobře na všechno se těšit.

Kdo je pro Vás Pán Bůh?

Pán Bůh je všude, vidím ho všude. On je a já ho vidím, například když se dívám na nebe, na oblaka. Pána Ježíše vidím na kříži. Panna Maria je pro mě maminka Ježíše. Modlím se k Panně Marii a Jezulátku. Bůh je všemohoucí, stvořitel a plyne všude a proto ho nemohu pochopit jako osobu.

Chtěla byste se dožít 100 let?

(Trochu přemýšlí) Nechci..., ale nechám to na Pánu Bohu.

Farní výlet do okolí Českého Brodu

Bylo krásné, asi už definitivně poslední slunečné sobotní ráno. Jelikož podle předpovědi počasí žádné takové už přijít nemělo, jistě to nebylo samo sebou. Sešli jsme se na Masarykově nádraží a jelikož náš otec Juan pobýval právě s ministranty (ano, pouze s kluky) na Svaté Dobrotivé, zastoupil ho a doprovodil nás na tento výlet jeho kolega, otec Mariusz Vít.

Cesta vlakem byla jen krátká, vždyť městečko Český Brod, kde naše procházka začínala, je skutečně velmi nedaleko. Ale i tak nám ve vlaku stačila chvíle na pěkné popovídání si navzájem. Nejdřív jsme si pěkně prošli náměstí a prohlédli si pozůstatek městského opevnění s rekonstruovanou barokní branou. Brzy jsme však byli z města venku a vydali se na naprosto romantickou procházku podél říčky Šembery. Cesta byla nanejvýš pohodlná, většinou stále po rovině, zcela suchá. Tam, kde říčka odbočila (nebo jsme odbočili my od říčky?), se začaly objevovat nádherné rybníky. Všude poletovaly různé druhy ptáků, voda byla plná ryb. Ostatně, nacházeli jsme se na přírodovědně-historické naučné stezce a tak nás o této místní fauně, ale i o jiných místních zajímavostech, každou chvíli informovaly krásně vyrobené informační tabule s obrázky.

Ty největší rybníky, kolem kterých stezka vedla, se jmenovaly Podviňský a Mlýnský a naučné stezce se v kraji říká Zahrádky. To podle stejnojmenné vesničky v blízkosti.

Co se mi však nejvíce líbilo a co bylo také na trase? Evangelický kostelík s pozůstatky bývalého hřbitova kolem. Potom hrad Tumoraz, tedy již jen jeho zbytek, kterým je obytná věž z roku 1477.

Cestu jsme nakonec hodně zkrátily, protože byla tolik naplněna zajímavostmi, že pro dobré uchování zážitku jsme si ostatní nechali na jindy. A taky proto, aby byla vhodná pro všechny generace, což tedy byla. Navíc, opravdu hodně času jsme také seděli - odpočívali u rybníků, u říčky na lavičkách, kterých bylo všude dost a dost. Kochali jsme se přírodou a krásou kolem nás.

A pak už byla jen pěší cesta zpátky do Českého Brodu, tentokrát ale z druhé strany, kolem kostela svatého Gotharda. Vlak nám jel okamžitě, byli jsme za chvíli v Praze.

Tento výlet byl skutečně vymodlený. Jen je škoda, že nás bylo tak málo. Podobné akce jsou pro stmelování farnosti naprosto ideální příležitostí a tak doufám, že nás příště přijde víc. Rozhodně alespoň kvůli pocitu úžasně stráveného dne.

Radka Dybová

„A najednou vidím, že už dávno jsi u mne – a já, který sám sebe neznám, jsem Tě hledal jinde“
(Sv. Augustin)

Poznáváme sv. Augustina

I to byl sv. Augustin

Svatý Augustin byl podobně jako většina geniálních lidí velmi složitý člověk. Jednoduchým a přímočarým životem nežil v mládí ani v dospělosti, a od chvíle, kdy svůj život dokonale zasvětil Bohu a církvi, můžeme Augustinovu existenci vnímat jako čtyřicetiletou neklidnou pouť ve své době v podstatě nedoceneného člověka. Nejvýraznější a velikostí díla také nejvýznamnější Otec církve bývá většinou vnímán jako velmi nadaný intelektuál, který bez zásadnějšího užítku probloudil třicet let svého života, aby nakonec pochopil jeho skutečný smysl a stal se pak příkladně oddaným služebníkem Boha Stvořitele a horlivým vykladačem Jeho poselství. Vidíme ho jako moudrého Učitele církve, neuvěřitelně tvořivého, zapáleného světce, neohroženého a vítězího generála severoafrické církve, obávaného přemozitele bludařů a poctami zahrnovaného génia slov, všemi uznávaného a obdivovaného mudrce obklopeného svými věrnými přáteli. Nejméně polovina z uvedených charakteristik je ale spíše zažitý omyl a k celkovému obrazu schází ještě druhá, méně idealistická část.

Pokud budeme v jeho tvorbě číst také mezi řádky, objevíme i odvrácenou tvář vnitřního života tohoto velikána církve, o kterého minimálně po dalších osm století opírala své teologické učení. Záleží jen na trpělivosti každého čtenáře, kolik zakódovaných projevů pochybností, smutku, osamělosti, nepochopení, využívání, a dokonce i skrytého volání o pomoc dokáže v často obtížném textu rozpoznat. Jen jednou, a to na počátku své velké cesty za Bohem, se veřejně svěřil se svými starostmi ve Vyznáních, tehdy však nemohl tušit, že skutečné vnitřní problémy, bolesti duše, zklamání a prohry, samota nebo náhlá duchovní prázdnota a mnohé další neočekávané obtíže teprve přijdou a v jeho trvale neklidném nitru zůstanou až do smrti.

Velkým osobním problémem, který se s ním táhl po většinu let jeho křesťanského života, nebyl jeho přibližně čtrnáctiletý nemanželský svazek, jak se někdy uvádí, nýbrž jeho dlouholetá aktivní příslušnost k manichejské sektě. Mimochodem, způsob společného života bez uzavírání manželství právě manichejci doporučovali. Augustinovo bývalé manichejství tak často sloužilo rozličným oponentům a často i závistivým kritikům jako poslední argument pro zpochybňování nejen jeho charakteru, ale i jednotlivých výsledků jeho nezměrné práce. Pokud se tak dělo ze strany heretiků a schizmatiků, bral jejich halasné výtky jako vítanou výzvu k veřejné disputaci, ovšem pokud podobně zbabělá a často zákeřně užitá argumentace přicházela z vlastního katolického tábora, nesmírně tím trpěl, přestože byl příliš hrdý na to, aby to dal najevo. Jeho manichejství, ale bohužel i další faktory (závist a pomluvy některých kolegů, ale i jeho vznětlivost a nedůtklivost, nekompromisní jednání, unáhlenost, přílišná sebejistota, apod.) způsobily, že i přes jeho nesmírnou pracovitost, čínorodost a vášnivé zaujetí výhradně pro Boha a blaho církve zůstal po celých pětadvacet let pouhým řadovým členem přibližně dvoustčlenného biskupského sboru severoafrické katolické církve, bez jakýchkoli zvláštních funkcí a pověření. Přestože se po konverzi zřekl všech svých falešných cílů života a žil skutečně už jen pro Boha, víme, že jedním z jeho hlavních zájmů bývala především úspěšná kariéra a jistě i nyní mu kdesi ve skrytu duše ještě nebyla úplně cizí myšlenka na zasloužené ocenění jeho dosavadní práce například v podobě biskupského stolce v jeho milovaném Kartágu, či jiném kulturnějším městě. Tento jeho tajný sen ovšem zůstal nevyplněný, a až do smrti zůstal biskupem v kulturně takřka bezvýznamném provinčním městě s převážně negramotnými obyvateli. A pokud se do malého Říma, jak bylo Kartágo nazývané, přeci jen někdy dostal, bylo to jen na krátké pozvání kvůli přednášce nebo konzultaci, po které pokorně absolvoval několikadenní namáhavou a nebezpečnou cestu zpět do svého přístavního Hippo Regio.

Přes svoji trvalou touhu po pevném přátelství a navzdory jeho životu v bratrské komunitě většinou trpěl tíživou, především intelektuální samotou. To je velmi důležitá okolnost, na kterou je nutné brát zřetel při posuzování některých jeho možná diskutabilních tvrzení nebo částí učení.

„A najednou vidím, že už dávno jsi u mne – a já, který sám sebe neznám, jsem Tě hledal jinde“
(Sv. Augustin)

Vyjma snad jen dvou nejbližších přátel neměl v klášteře téměř nikoho na alespoň podobné duchovní úrovni, takže své stále nové objevy a teze mohl jen s málo kým konzultovat na odpovídající úrovni. Ke zpracování si zadával jedno obtížné téma za druhým a neustále spěchal kupředu, takže pokud výjimečně neměl možnost dát své dílo někomu k vyjádření jeho názoru, definitivně ho uzavřel, a bez oddechu se okamžitě a s obrovskou vervou pustil do zpracování třeba diametrálně odlišného tématu. Navíc se nikdy nezabýval jen jednou prací, ale měl jich vždy rozpracovaných několik, z nichž mnohé pak čekaly na dokončení dlouhá léta, protože se často objevovaly nové a nové podněty, na které Augustin okamžitě písemně reagoval. Byl si velmi dobře vědom (snad až příliš) hodnoty své vlastní i svých výsledků a jen velmi nerad by na cizí radu do svých hotových prací zasahoval, přesto mu k jeho škodě scházel osvědčený konzultant, který by byl zároveň i jeho skutečným přítelem. Díky této situaci se někdy stalo, že se v některých svých tvrzeních buď přímo mýlil, nebo v zaujetí alespoň unáhlil, jako například ve své pověstné nauce o predestinaci, nebo v některých jiných částech jeho tezí. Následné výtky nebo nesouhlas oponentů pak chápal příliš osobně a podle toho také často reagoval.

Pro svůj obrovský rozsah zájmů, které vždy s tím největším zaujetím zpracovával, neměl sice sobě rovného, ale v podstatě za jeho života ani nebylo člověka, který by často převratně výsledky nekonečného toku jeho prací náležitě uznal a ocenil. To se stalo velkému učiteli lásky a Božímu tlumočnickovi až mnohem později po jeho smrti.

Marcel Černý

Augustiniánská škola „sv. Augustin“

Co je katolická škola?

"Již od prvního dne, kdy vstoupil student do katolické školy, musí mít pocit, že se nachází v novém prostředí osvíceném světlem víry, s originální charakteristikou. Koncil to nazývá prostředím proniknutým duchem evangelia, lásky a svobody. Všichni musejí v katolické škole zakusit živou přítomnost Ježíše „Učitele“, který dnes jako vždy kráčí cestou historie, který je jediným „učícím“ a dokonalým člověkem, ve kterém všechny lidské hodnoty nacházejí své plné ocenění. Je třeba postupovat od ideální představy k realitě. Evangelní duch se musí projevovat v jedinečném křesťanském stylu myšlení a života, který proniká každý prvek výchovného prostředí. Obraz Ukřižovaného, umístěný v tomto prostředí (ve škole), připomene všem vychovatelům i studentům tuto působivou a blízkou přítomnost Ježíše – Učitele, který nám na kříži dal poučení nejvznešenější a nejuplněnější.“ (Náboženský rozměr výchovy v Katolické škole odst. 25)

Škola sv. Augustina, Hornokřská 3, 140 00 Praha 4 – Krč, www.skolasvatehoaugustina.cz

Dobrou chuť...!

Kuře jako husa

Vloni jsme si dělali na Martina knedlíky k huse, letos si upečeme kuře, které chutná jako husa. Je to levnější a výhodou toho je, že si můžeme udělat třeba jen stehna, třeba v naší rodině se nevyplatí péct celé kuře, u nás nikdo bílé maso nejí. Recept bude na 4 – 5 stehen nebo na jedno kuře, každý si množství může upravit podle počtu lidí.

Stehna vypereme, osolíme, dáme do pekáčku, posypeme kmínem, asi tak jednou lžičkou, zalejeme 2 dcl vody. Pekaček přiklopíme poklicí a dáme asi na 20 minut do trouby vyhřáté na 180 stupňů. Stehna by se měla tak jakoby nafouknout. Potom zalijeme půl litrem černého piva (ne tím našim, od Tomáše, to by bylo škoda, to si potom vypijeme k jídlu) a pečeme dále bez poklice.

A pak se obrníme trpělivostí a dáme si tu práci a každých 10 minut poléváme tím, co máme v pekáči. Postupně to ztrácí chuť piva a získává tu správnou. Asi při čtvrtém podlévání přidáme polovinu osminky másla a poléváme... Pokud máte pocit, že tam máte málo tekutiny, pochopitelně můžete přidat trochu teplé vody, ale ne moc, ať to neutopíte.

Když máme pocit, že kuře je už měkké, přidáme zbytek osminky másla a necháme ho spojit s výpekem.

A mezi tím uděláme knedlíky a zelí a máme k nim upečenou dietní husu.

Dobrou chuť.

Hanka

„A najednou vidím, že už dávno jsi u mne – a já, který sám sebe neznám, jsem Tě hledal jinde“
(Sv. Augustin)

Víš, že...?

*Změna času **večerní nedělní mše sv.:** Od 31. října bude v 17:00 hod.

* **Vystoupení Svatotomášského sboru.** V úterý 2. 11. 2010 ve 19,00(mše za zemřelé).*Requiem* T. L. da Vittoria

* **Modlitba Taizé** v naší farnosti se koná 4.11. od 19:30

* **Setkání pro mládež od 18 let v klášteře 12.11. od 18:30.** Je to možnost setkávat se, popovídat si o zajímavých tématech, naučit se něco nového, slavit spolu u kávy, čaje nebo piva

** V měsíci listopadu se budeme **modlit za naše zemřelé.** Jména vašich zesnulých, za které se chcete modlit, můžete zapsat na seznamy v kostele nebo sakristii.

* V sobotu 13.11.2010 proběhne **setkání** dospělých, kteří v průběhu uplynulých 12 let přijali v dospělém věku křest v našem kostele. Modleme se za tyto „nové“ křesťany a za plody setkání

V neděli 21. 11. navštíví naši farnost pan arcibiskup Mons. Dominik Duka, OP. Při mši udělí svátost **biřmování mladým lidem naše farností. Modleme se za ně, aby na ně působil Duch sv. a stali se nástrojem v ruce Pána Boha.

** V sobotu 27. listopadu se uskuteční další **brigáda** tohoto školního roku v klášteře ve sv. Dobrotivé. Všichni jsou zváni na pomoc při obnově kláštera tohoto poutního místa. Sraz v 9:20 před kostelem. Zpět se vracíme okolo 17 hodin. Díky za pomoc!!

****Katecheze pro dospělé:** Setkání každou středu od 19:30 v klášterním refektáři. Je to setkání určené k prohlubování poznatků křesťanského života. Všichni jsou vítáni. Téma tohoto roku: Křest.

Chcete každý den dostat **e-mail s malým zamyšlením sv. Augustina? Pošlete nám svou e-mailovou adresu na osaprag@augustiniani.cz a do konce roku budete od nás denně dostávat krátký text.

** **Farní kalendář** s akcemi pro tento školní rok můžete nahlédnout na našich webových stránkách

**Tento školní rok bude 22. každého měsíce sloužena mše sv. ke cti sv. Rity, patronky v beznadějných situacích. Po mši sv. bude pobožnost u oltáře sv. Rity s požehnáním růží.

**Každý 1. čtvrtek v měsíci bude spojen s modlitbou a mší sv. za nová kněžská a duchovní povolání

ADVENTNÍ DUCHOVNÍ OBNOVA

26., 27. a 28.11 vždy od 17,00 hod.: duchovní obnova zaměřená na křest (krátká přednáška, možnost zamyšlení v kapli)

KAVÁRNA V KRYPTĚ

Mládež sv. Tomáše Vás všechny srdečně zve do kavárny „V kryptě“, která se po prázdninách otevřela ve středu 6.10.2010. Nadále bude otevřena každou středu vždy od 18:00 hodin. Přijďte, těšíme se na Vás! Za Vaši útratu budeme moc vděční, protože tím nám přispějete na cestu do Argentiny, kde se v roce 2013 pořádá setkání augustiniánské mládeže. Děkujeme!

„A najednou vidím, že už dávno jsi u mne – a já, který sám sebe neznám, jsem Tě hledal jinde“
(Sv. Augustin)

Bazárek u sv. Tomáše

Můžete si koupit oblečení i povlečení,
ale možná i jiné drobnosti...

Výtěžek je určen na rekonstrukci

Domova sv. Rodiny na Petřínách, který založila sestra

M. Akvinela Loskotová, de N. D.

Přijďte a pomozte nám svým nákupem zlepšit podmínky klientů, o které se sestra Akvinela i další naše sestry s láskou staraly v době nesvobody.

Bazárek můžete navštívit **neděli 7. listopadu 2010** v refektáři kláštera sv. Tomáše,
Josefská 8, Praha 1 – Malá Strana
v době od 9:00 – 14:00 hodin.

Těšíme se na Vás!

***

Narozeniny v listopadu:

V listopadu mají narozeniny následující farníci a přátelé:

2. Marie Rumplová
2. Anna Jílková
2. Marie Jílková
3. Tereza Svobodová
4. Markéta Langová
8. Tomáš Linek
9. Bedřich Pola
15. Jiří Pech
23. Vladimíra Machová
23. Barbora Černá
25. Sylva Černá
26. Petra Brusilová

Přejeme jim všechno nejlepší a modlíme se za jejich úmysly.

***

V neděli 21.11.2010 v 15,00 hodin se v kostele sv. Tomáše koná koncert ke cti sv. Cecílie, patronky všech muzikantů; účinkuje Svatotomášský sbor ve spolupráci se sborem z Itálie.

Pro vnitřní potřebu církve vydává

©Římskokatolická farnost u sv. Tomáše, Josefská 8, 118 01 Praha 1, 2010

tel: 257 530 556, e-mail: osaprag@augustiniani.cz - www.augustiniani.cz

Bankovní spojení ČS a.s. 19 33 79 13 39/ 0800.

Prosíme Vás o příspěvky a náměty

„A najednou vidím, že už dávno jsi u mne – a já, který sám sebe neznám, jsem Tě hledal jinde“
(Sv. Augustin)